

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag hoorden wij
hoe Jezus door de Heilige Geest
naar de woestijn werd gedreven
om daar veertig dagen lang
op de proef te worden gesteld.
Veertig dagen lang.
Eigenlijk moet je zelfs zeggen,
veertig dagen en veertig nachten.
Want de nachten lijken mij
nog wel het ergst in de woestijn!
En dan niet zo maar op de proef te worden gesteld,
maar zelfs door de satan
op de proef te worden gesteld.
Het lijkt me iets vreselijks.
En tegelijk kun je je dan afvragen:
Waar was dat voor nodig?
Waarom leidde de Heilige Geest
Jezus zo naar de woestijn?

Ik moest even denken aan iets heel anders:
De ontgroening bij studenten,
wanneer ze aan hun studie aan de universiteit beginnen.
Tegenwoordig zijn die ontgroeningen
helemaal uit de hand gelopen.
Maar ze hebben wel een hele oude geschiedenis.
Ik las dat zelfs in de kloosters zo rond 400
de monniken al een soort ontgroening moesten doormaken
voordat ze tot het klooster werden toegelaten.

Wat was oorspronkelijk de functie
van zo'n ontgroening bij studenten.
Je hebt net je middelbare school opleiding achter de rug.
Je eindexamen gehaald.
En nu begint er een totaal nieuwe periode.

Een periode die ook totaal anders is
dan daarvoor.

Je gaat op kamers wonen.

Het volgen van de colleges is niet meer perse verplicht,
want je valt niet meer onder de leerplichtwet!

Dus je moet daarin je eigen verantwoordelijkheid nemen.

Geen tussentijdse onverwachtse overhoringen,
maar alleen nog maar tentamens en examens.

Kortom, een heel andere leefstijl,
met veel meer eigen verantwoordelijkheid.

En een ontgroening zou daar een soort
voorbereiding op moeten vormen.

En wat zien we nu in het leven van Jezus?

Jezus was zo'n jaar of dertig.

En ik zou bijna zeggen:

Hij had net zijn eindexamen gehaald!

Hij was net gedoopt door Johannes de Doper
in de rivier de Jordaan.

En daar had Hij voor het eerst de stem van God gehoord:

'Gij zijt mijn Zoon, de Geliefde,
in wie Ik mijn welbehagen heb.'

Prachtig.

Maar dat leven daarna zou niet gemakkelijk worden!

Niet het leven van een Koningszoon
in een duur paleis,

met maaltijden met gouden lepeltjes!

Integendeel.

De Blijde Boodschap van Jezus zou ook,
helaas,

heel veel weerstand op roepen.

Met name van de kant van de
Schriftgeleerden en Farizeeën.

En ik denk dat de Heilige Geest daarom
Jezus eerst naar de woestijn dreef.

Ook een soort weerbaarheidstraining.
Om bestand te zijn tegen alle tegenwerkingen
die helaas ook zouden volgen.
Jezus moest leren om staande te blijven.
Hij moest leren om niet bang te zijn
voor de wilde dieren in de woestijn.
Maar ze juist de baas te blijven onder alle omstandigheden.
En Hij mocht leren,
dat engelen Hem daarbij hun diensten zouden bewijzen.
Kortom, een echte weerbaarheidstraining!

En als de veertig dagen dan succesvol zijn volbracht,
dan zien we dat Jezus nu niet alleen vol was van de Heilige Geest,
maar nu ook in de kracht stond van de Heilige Geest.
Bij de Doop was Jezus dus vervuld van de Heilige Geest.
Vol van de Heilige Geest.
Maar nu stond Hij ook in de kracht van de Heilige Geest.
Allemaal door die weerbaarheidstraining
van veertig dagen in de woestijn.

Wat betekent dit voor ons?
Wel, ik denk dat de vastentijd voor ons
ook een soort weerbaarheidstraining kan zijn.
Een periode waarin we eens extra mogen leren
om staande te blijven onder alle omstandigheden.
Om te blijven vertrouwen op God
als we in tegenslagen terecht komen?
En dat moeten we juist nu leren,
nu het nog kan!

En dat brengt mij bij de eerste lezing.
Noach die een ark bouwde
om de komende zondvloed te kunnen overleven.
U moet zich voorstellen:
op dat moment is er nog niets aan de hand.
De mensen leven gewoon hun leventje.
Ze trouwen, ze eten, ze drinken.

Alles gaat zijn normale gangetje.
Maar God ziet ook de zonde.
En daarom draagt God Noach op
om een ark te bouwen,
om de komende straf van de zondvloed
te kunnen ontvluchten.
We kennen het verhaal.

Ik denk dat deze vastentijd voor ons
ook een tijd zou moeten zijn
om ons voor te bereiden op
eventueel moeilijkere tijden.
Ik wil geen doemdenker zijn.
Maar we voelen allemaal toch wel aan
dat de tijden spannender worden.
Ik zal het bekende rijtje niet noemen.
Maar je hoeft de tv maar aan te zetten
en de beelden komen achter elkaar
je huis binnen.

En dan wil ik nog iets zeggen.
Het bouwen van een ark
is toch ook wel iets moois, iets bijzonders.
Het is toch geen straf!
Ik had een opa, de opa van mijn moederszijde,
die ingenieur was.
En ik vind het altijd schitterend om te zien
hoe mensen dingen bouwen.
En zo hoeft de vastentijd voor ons geen straf te zijn,
maar vooral ook een uitdaging.
Nogmaals, een soort weerbaarheidstraining.

Natuurlijk worden wij in deze vastentijd
niet opgeroepen om letterlijk een houten ark te bouwen.
Maar wel een soort geestelijk overlevingsbouwwerk.
Een soort geestelijke schuilkamer.
Om vol te houden als het moeilijk wordt.

Daarom hoop ik dat we deze veertigdagentijd ook zullen gebruiken om onze weerbaarheid te versterken.

Daar is de vastentijd bij uitstek geschikt voor.

Om ons geloof te verdiepen

Om ons vertrouwen in God te versterken.

Kortom, om ons te trainen

als het echt eens moeilijk gaat worden

in ons leven, in onze wereld.

Amen.